

KARTERA, v. a. 1. Belägga med stämplat papper. — *Karterande*, n. 4. o. *Kartering*, f. 2. [Car —.]

KARTESCH, kartrå'sch, m. 3. (fr. *Cartouche*, itall. *Cartoccio*) Cylindrisk dosa, vanligtvis af järnbleck, hvari laddning af skrot för kanon hvarfals är inlagd. *Skjuta med k-er. Skott med k-er. — Ss. K-skott.*

KARTHUSIANERMUNK, karthusian'r-múnnk, m. 2. — **NUNNA**, f. 1. Munk, nunna af:

KARTHUSIANERORDEN, karthusian'r-ård'n, m. 2. En sträng munkorden, stiftad 1086 af St. Bruno från Cöln, i den öde trakten la Chartreuse; hvaraf namnet. — Skrifves äfv. *Carth-*.

KARTIG, a. 2. I. Som har beskaffenheten af kart. *K. frukt.*

KARTIG, a. 2. II. Se (fam.) *Karsk.*

KARTNAGEL, m. 2. pl. — *naglar*. Nagel, som växt ojemn och fått en skroflig yta.

KARTONG, kartrå'ng, m. 3. (fr. *Carton*) 1) Hvarje slags papparbete. — 2) Utkast till målningar. — 3) (boktr.) Omtryckt blad i en bok.

KARTRITNING, f. 2. Ritning af land- eller fältkartor.

KARTSAMLING, f. 2. Samling af landkartor.

KARTSTIL, kårstí'l, m. sing. (topogr.) Antagget sätt, hvarigenom ortföremål kunna redigt och tydligt afbildas på en fältkarta.

KARTVERK, n. 3. Fullständig samling af kartor, antingen för hela jorden eller ett land särskilt.

KARUSELL, -- sä'll, m. 3. (fr. *Carrousel*, af ital. *Carrosello*) 1) Riddarspel, ringränning. — 2) Stället, banan, der ringränning hålles. — 3) Säges äfv. förkortadt i st. f. Karusellunga. — 4) a) Åkning för nöje i små vagnar eller säten, som med mycken hastighet drifvas omkring en eirkelrund bana. — b) Sjelfva anstalten dertill. — c) Stället, der åkningen sker. — Skrifves äfv. *Karusell*. [Car —.]

KARUSELLGUNGA, -- sä'llgúnnga, f. 1. Gunga med stolar i begge ändarna och som drifves rundt omkring, i likhet med hvad vid en ringränning sker.

KARYATIDER, --- tí'd'r, m. 3. pl. (byggn. k.) (gr. *Karyatides*) Pelare i kvinniform, som uppbära hjelkar m. m. d. [Car —.]

KARÖRT, f. 3. Se *Elgräs*.

KAS! int. (fam.) Bort! *K., katta!*

KASA, v. a. 1. (fam.) *K. bört*, bortjaga. *K. boort* en katt.

Anm. Ordet är, jemte det föregående, beslägtadt med fr. *Chasser*, eng. *Chase*, itall. *Cacciare*, span. *Caçar*, hvilka alla af ihre deriveras från det mäs. göt. *Kesan*, drifva, *Uskesan*, utdrifva.

KASCHELOTT, -- lå'tt, m. 3. Se *Pottfisk*.

KASCHMIRSSCHAL, káschmirsschål, m. 2. Dyrbar yllschal, väfd i Kaschmir, uti Asien.

KASCHMIRSGET, káschmirsjét, m. 3. pl. — *getter*. En art af Getslägtet, i Högasien, af hvars emellan ragghåren sittande fjun kaschmirsschalar väfvas.

KASE, m. 2. Se *Vårdkase*.

KASEDUN, kásedún, n. 3. (bot.) Växten *Typpha*.

KASEMATT, -- ått, m. 3. (fortif.; fr. *Casemate*) Bombfritt hvalf under vallgången vid en fästning, hvarifrån grafven m. m. kan bestrykas och hvari trupper kunna logeras. Mordkällare.

KASERN, -sår'n, m. 3. (fr. *Caserne*, af ital. *Caserna*) 1) Gemensamt boningshus för soldater. — 2) (fam.) Hus ell. gård, der mycket folk bor. [Cas —.]

KASERNERA, v. a. 1. Inqvartera i kasern. [Cas —.]

KASIK, se *Kacik*.

KASIMIR, kásimirr, n. sing. Ett slags fint, klädeslikt, kypradt tyg af spansk eller annan fin ull.

KASK, kásk, m. 2. (fr. *Casque*, af lat. *Cassis*) Hjelm, stormhatt.

KASKAD, -åd, m. 3. (fr. *Cascade*, itall. *Cascata*, af *Cascare*, falla) Vattenfall. [Cas —.]

KASKARILL, se *Cascarilla*.

KASKETT, kaschätt, m. 3. (fr. *Casquette*, af lat. *Cassis*) Lätt mansmössa af tyg eller skinn, med en skärm framtill. [Kaschett.]

KASSA, káska, f. 1. (ital. *Cassa*) 1) Ställe, rum, der penningar förvaras. — 2) Penningförråd. *Hafva k-n om hand. Min k. är för närvarande ganska klen. Vara vid k.*, hafva mycket penningar i kassan. (Handelst.) *Per k.*, med eller genom kontanta penningar. — *Ss. K-inventarium, -tillstånd, -stöld, -ljuf.*

KASSABEHÅLLNING, f. 2. Penningsumma, som vid inventering ell. viss tidpunkt finnes i en kassa.

KASSABOK, f. 3. pl. — *böcker*. Räkenskapsbok, hvari antecknas alla kontanta utgifter och inflytande peningar.

KASSABRIST, f. 3. Förhållandet, då i en kassa icke finnes så mycket penningar, som rätteligen der borde finnas.

KASSA-CONTO, n. Se *Kassaräkning*.

KASSAFÖRVALTARE, m. 3. Se *Kassör*.

KASSAKISTA, f. 1. Kista, vanligtvis jernbeslagen och med säkra lås försedd, hvari en penningkassa förvaras.

KASSARÄKNING, f. 2. Räkning öfver influtna och utbetalta kontanta penningar.

KASSASKRIFVARE, m. 3. Skrifvare på ett kassakontor, under kassör eller kamrer.

KASSATION, - - tschón, f. 3. (lat. *Cassare*) 1) Upphävande, ogillande. — 2) Åfsättning. [Cass —.]

KASSATIONSDOMSTOL, -- tschónsdómmstól, m. 2. Överdomstol, i Frankrike, som, då formfel blifvit begånget, kan upphäva underdomstols utslag. [Cas —.]

KASSE, kásse, m. 2. pl. — *kassar*. 1) Nät-påse, hvari fisk, kött m. m. bäres. — 2) Se *Mjerde*. — 3) (jäg.) Fyrkantigt nät, så inrättadt, att, då djuret springer till, hopdrager det nätet och omsluter derigenom sig sjelf liksom med en påse eller kasse.

KASSERA, v. a. 1. I. (lat. *Cassare*) 1) Förklara ogiltig, upphäva. — 2) Förklara oduglig, förkasta. *Blifva k-d vid bevärings-mönstring.* — 3) Åfsätta från en tjenst. — *Kasserande*, n. 4. o. *Kassering*, f. 2.

KASSERA, v. a. 1. II. (af *Cassa*) *K. in*, se *Inkassera*.

KASSEVIA, f. 1. (bot.) Se *Jältegrö*.

KASSIA, m. fl. se *Cassia*, &c.

KASSÖR, m. 3. (fr. *Casseur*) Den, som förvaltar och ansvarar för en kassa.

KASSÖTA, kássö'ta, f. 1. (bot.) Se *Elgräs*.

KAST, n. 3. I. 1) Handlingen, då man kastar. *K. med ett spjut, med en sten, med klot, tårning. I första k-et slog han sex käglor.* — 2) Tur, ordning att kasta. *Hafva k-et.* —